

før han udfandt andre Maader at skuffe Faderens Aarvaagenhed paa. Ved Hjælp af en Tougende firede han sig fra sit Gavlvindue ned paa Portrummets Halvtag og lod sig herfra glide langsmed Tagrenden ned paa Gaden — og endnu mangen maaneclar Nat laa han ude paa Fjorden med sin elskede Fiske-snøre og forærede ved Hjemkomsten Vægteren sin Fangst for at holde hans Mund lukket.

Han var overhovedet ikke længer raadvild med Hensyn til sig selv. Han havde allerede lagt en fuldfærdig Plan for sit Liv. Han vilde være Ingeniør. Denne Stilling syntes ham nemlig at byde de fleste Muligheder for Virkeliggørelsen af hans Drøm om et frit omflakkende Liv, fuldt af Æventyr og spændende Tildragelser. Desuden vilde han ved at vælge en saadan rent praktisk Livsgærning paa den tydeligst mulige Maade udskille sig fra sin Slægt og bryde med dens aarhundredgamle Traditioner. Hans Valg var en bevidst Udfordring til Familjen, navnlig til Faderen, der en Gang, da der blandt Byens Borgere herskede stor Bevægelse i Anledning af, at der var fremkommet Forslag om ved en omfattende Regulering og Uddybning af Fjordindløbet at søge Byens hensygnende Skibsfart fremmet, ved Middagsbordet havde udtalt sig meget overlegent og yderst ringeagtende om den hele Sag. »Disse Folk, med deres idelige Bekymringer for alle andre Ting end netop det ene Fornødne,« havde han sagt. Fra den